भारेषु युक्तान् वाजिनोऽश्वान् त्वचु चर्म्मसु निर्भिद्य आयूंषि अमोचयत् त्याजयामास घोऽञ्जोञ्जेरिति सूत्रे उपसर्ज्जनीभूतार्था अपि शब्दार्थादयो गृह्यन्ते इति तु प्राप्त्यर्थयोर्निवहोः प्रतिषेधेन ज्ञापितं तेन वाजिनां प्रयोज्यानां कर्म्मत्वं अत्र हि मुचिर्म्मुक्तिपूर्व्विकायां गतौ वर्त्तते अत एवामोचयत् मोचनेन भवान्तरमगमयदित्यर्थः क्विलादित्यादिना धूर्व्वित्यत्र रेफात् आयूंषीत्यत्र नुविव्यवधानेऽपि त्वच्चित्यत्र ककारात् सस्य षत्वं पुरुहूतेत्यत्र पृतनाषाडिति क्वचित्पाठः॥ ६७॥

सुषुपुस्ते यदा भूमौ रावणिः सारथिं तदा। आहर्त्तुमन्यानशिषत् प्रोषितत्रासकर्कशः॥ ६८॥

ज०म० सुष्वित्यादि। ते यदा भूमौ सुषुपुः निपेतुः आदेशसकारत्वात्पूर्व्ववत् षत्वं तदा रावणिरन्यानश्वानाहर्त्तुमानेतुं सारथिमशिषत् आदिष्टवान् सर्तिशास्तीत्यङ् शासदद्दुङ्हलोरिति इकारः शासिवसीति षत्वं प्रोषितत्रासः प्रोषिताद्भामादुपगतभयः कर्कशश्च रौद्रः प्रोषितइति यजादित्वात्सम्प्रसारणं षत्वपूर्व्ववत्॥ ६८॥

भ० सुषुपुरित्यादि। ते वाजिनोयदा भूमौ सुषुपुः निषेदुः ञिष्वपौशये भ्वाद्यादिष्णइति मूर्द्धन्यस्य दन्त्यत्वं ततः क्विलादिति सस्य क्षुतत्वात् षत्वं तदा तस्मिन् काले रावणस्यापत्यमिन्द्रजित् अन्यानश्वानाहर्त्तुं सारथिं अशिषत् आदिष्टवान् कीदृशः प्रोषितोऽपग